06/04/2019

Πρωτ. Γεώργιος Θεοδωρόπουλος: Στην ταπείνωση σκύβει ο Θεός

/ Ενορίες

Στην 3η ακολουθία της Δ΄ Στάσεως των Χαιρετισμών που τελέστηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Παρασκευή 5 Απριλίου μίλησε προς τους πιστούς, ο Πρωτοπρεσβύτερος **Γεώργιος Θεοδωρόπουλος**, από την Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς.
Η ομιλία του π. Γεωργίου εντάσσεται στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων **«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ 2019».**

Ένα ταξίδι με αρχή και προορισμό, είναι η Μεγάλη Τεσσαρακοστή, είπε ξεκινώντας τον λόγο του ο π. Γεώργιος.
Και ο προορισμός του, είναι αυτό που είναι και ο σκοπός του ανθρώπου. Να αξιωθεί να ζήσει την Ανάσταση του Χριστού. Όχι μόνο ημερολογιακά, αλλά στη ζωή του

ολόκληρη.
Να μπορέσει ο άνθρωπος να συνδεθεί με τον Θεό και να γευθεί μέσα του, την παρουσία του Θεού.
Η Παναγία μας, συνέχισε, είναι ο κατεξοχήν άνθρωπος, ο οποίος ολοκλήρωσε τον σκοπό της δημιουργίας του από τον Θεό.
«*Δημιούργησε ο Θεός τον άνθρωπο από αγάπη, για να μπορεί ο άνθρωπος όλα αυτά που του έχει δώσει ο Θεός ως χαρίσματα με το άγιο βάπτισμα, να τα ενεργοποιήσει και να τα κάνει δυνατότητα σχέσης.*
Γιατί αυτό σημαίνει παράδεισος. Δεν ήταν απλώς ένας τόπος, αλλά κυρίως ένας τρόπος υπάρξεως. Το να μπορεί ο άνθρωπος να ζει αρμονικά με τον Θεό, με τον εαυτό του και με τον πλησίον».
Με την αμαρτία, διασπάται αυτή η αρμονική σχέση με τον Θεό. Όταν ο άνθρωπος προσπαθεί να απομακρύνει τον εαυτό του από την πηγή της ζωής, τότε ως αποτέλεσμα κι όχι ως τιμωρία, έρχεται ο πνευματικός και σωματικός θάνατος.
Κι ένα ακόμη αποτέλεσμα της αμαρτίας, είναι η διάσπαση της ενότητας του ανθρώπου, με τον συνάνθρωπο και την φύση.
Τι κάνει λοιπόν η Παναγία μας που την δοξάζουμε και της απευθύνουμε τα «χαίρε», αναρωτήθηκε ο π. Γεώργιος.
Μας μαθαίνει την δυνατότητα της αληθινής υποταγής και υπακοής στο θέλημα του Θεού της αγάπης.
Κατέβασε τον Θεό στη γη. Μας δείχνει ότι ο Θεός βρίσκεται στην ταπείνωση, που είναι πάντοτε συνδεδεμένη με την αληθινή αγάπη.
Στην ταπείνωση σκύβει ο Θεός. Μπορούμε κι εμείς να γεννάμε τον Θεό μυστικώς, εν Αγίω Πνεύματι στη ζωή μας, όταν υπάρχει η αληθινή πορεία μας που οδηγεί στην ταπείνωση.
Και κλείνοντας υπογράμισε:
«*Γίναμε η χαρά του άλλου;. Είναι ο άλλος η χαρά μας; Ή κρυβόμαστε μέσα στο εγώ μας και γίνεται το εγώ μας, η αυτοπροβολή μας.*
Και γίνεται και η Εκκλησία ένα καμουφλάζ, ότι τουλάχιστον κάτι κάνουμε καλύτερα από τους άλλους ανθρώπους.
Η αληθινή χαρά περνάει μέσα από τον σταυρό. Θα πρέπει να πεθάνουμε για να ζήσουμε, να κόψουμε το ίδιον θέλημα.
Όταν καταλάβουμε ότι ο θησαυρός μας ξεκινάει από εδώ και είναι ο Χριστός κι όχι ο χρυσός και τα πρόσκαιρα, τότε μπορούμε να ελευθερωθούμε».
Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

ΙΝΒΙ